

predsednik
Dieter F. Uchtdorf
drugi svetovalec v Prvem
predsedstvu

Brat, odločil sem se!

Mlada brata sta se ustavila na vrhu majhne pečine s pogledom na čiste vode modrega jezera. To je bil priljubljen kraj za skakanje v vodo in brata sta se pogosto pogovarjala, da bi skočila, kot sta to videla delati druge.

Čeprav sta oba želela skočiti, nobeden od njiju ni hotel biti prvi. Pečina ni bila tako visoka, toda fantoma se je zdelo, da se je razdalja povečala vsakič, ko sta se začela nagibati naprej — in hitro jima je zmanjkalo poguma.

Nazadnje se je eden od bratov z eno nogo približal robu pečine in odločno stopil naprej. V tistem trenutku je drugi brat zašepetal: »Morda bi morala počakati do naslednjega poletja.«

Toda prvega brata je sila že gnala naprej. Odgovoril je: »Brat, odločil sem se!«

Skočil je v vodo in hitro priplaval na površje ter zmogoslavno zavpil. Brat mu je nemudoma sledil. Kasneje sta se oba smejala besedam, ki jih je prvi fant izrekel, preden je skočil v vodo: »Brat, odločil sem se.«

Odločitev je nekako podobna skoku v vodo. Odločiš se ali pa se ne. Greš naprej ali pa obstojiš. Srednje poti ni. Vsi se soočamo z odločitvami, ki nam spremenijo preostanek življenja. Kot člani Cerkve se moramo vprašati: »Ali bom skočil, ali pa bom le stal na robu?« Ali bom naredil korak naprej, ali pa bom samo s prsti na nogah preverjal temperaturo vode?«

Nekatere grehe zagrešimo, ker nečesa ne naredimo prav, druge pa, ker ne naredimo nič. Če smo se le delno odločili za evangelij, to lahko vodi v razočaranje, žalost in slabo vest. To ne bi smel biti naš pristop, saj smo ljudstvo zaveze. Ko se krstimo in ko gremo v Gospodovo hišo, z Gospodom sklenemo zaveze. Moški z Gospodom sklenejo zaveze, ko so posvečeni v duhovništvo. Nič ni pomembnejše od tega, da izpolnjujemo zavezo, ki smo jo sklenili z Gospodom. Spomnimo se Rahelinega in Lejinega odgovora Jakobu v Stari zavezi. Bil je preprost in neposreden in je pokazal njuno predanost: »Stôri zdaj vse, kar ti je rekel Bog!« (1 Mz 31:16)

Tisti, ki so se le delno odločili, lahko pričakujejo, da bodo prejeli le delne blagoslove pričevanja, radosti in miru. Zapornice neba se bodo morda le delno odprle. Ali ne bi bilo nespametno misliti: »Sedaj se bom odločil le petdeset odstotno, toda ko se bo Kristus prikazal ob drugem prihodu, se bom odločil sto odstotno.«

Obvezanost našim zavezam z Gospodom je sad naše spreobrnitve. Obvezanost Odrešeniku in njegovi Cerkvi razvija značaj in krepi duha, da nas bo Kristus, ko se bomo z njim srečali, objel in rekel: »Prav, dobri in zvesti služabnik!« (Mt 25:21)

Med namenom in dejanjem je razlika. Tisti, ki se samo nameravajo odločiti, bodo za vse takoj našli

izgovor. Tisti, ki se resnično odločijo, se bodo odkrito soočili z izzivi in si rekli: »Da, to bi bil zelo dober razlog, da bi odlašal, toda sklenil sem zaveze in zato bom naredil to, za kar sem se odločil.« Preučujejo svete spise in si iskreno prizadevajo za vodstvo nebeškega Očeta. Sprejmejo in povečajo svoje cerkvene poklice. Udeležujejo se sestankov. Opravljajo hišno in obiskujoče poučevanje.

Nemški pregovor pravi: »Obljube so kot polna luna. Če jih ne izpolnimo takoj, iz dneva v dan bolj izginjajo.« Kot člani Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni smo se obvezali, da bomo hodili po poti Kristusovih učencev. Obvezali smo se, da bomo sledili Odrešenikovemu vzoru. Zamislite si, kako blagoslovljen in koliko boljši bo svet, ko bodo vsi člani Gospodove Cerkve razvili svoj pravi potencial — se docela in popolnoma spreobrnili in obvezali, da bodo gradili Božje kraljestvo.

Na nek način vsak od nas stoji na kraju odločitve s pogledom na vodo. Molim, da bomo imeli vero, šli dalje, se pogumno soočili s strahovi in dvomi ter si rekli: »Odločil sem se!«

NAUK SPOROČILA

»Način, kako lahko učencem pomagamo, da bodo evangelijska načela razumeli, je, da narišejo slike. Risanje jim omogoča, da bodo raziskovali in izražali svoje razumevanje in občutke glede evangelijskih zgodb in načel.« (*Teaching, No Greater Call*, 1999, str. 166) Razmislite, da bi članek prebrali in se pogovorili o načelu odločitve za evangelijsko vero, nakar prosite tiste, ki bodo to želeli, naj

narišejo sliko evangelijske dejavnosti, ki predstavlja odločitev. Mlajši otroci bodo morda potrebovali predloge, kaj naj narišejo.

MLADI

Vse, kar lahko dam

Alyssa Hansen

Skrbelo me je, kako bom plačala za vse, kar želim delati čez poletje: predavanja, delavnice, poletni tabori in tako naprej. Ob tem mi je šlo na jok. Nato sem se spomnila vsega, kar so me naučili glede zaupanja in vere v Gospoda. Odločila sem se, da bom skrbi prepustila Gospodu, in če bo to njegova volja, bo priskrbel potrebno.

Nedolgo zatem je mama našla nevnovčen ček iz službe, ki sem jo tisto leto imela pred tem, takoj naslednji dan pa sem po pošti prejela manjšo denarno nagrado, ker sem dosegla drugo mesto na nekem tekmovanju. To je bilo zame veliko pričevanje, da Bog živi, da me ima rad, da zame skrbi in da mi bo pomagal.

Bila sem tako neizmerno hvaležna in navdana z ljubeznijo do nebeškega Očeta in Odrešenika. Čutila sem, da me bo razneslo! Želela sem pokazati, kako hvaležna sem, Boga slaviti, kakor sem najbolje znala, in te občutke izraziti. Drugi so to storili, tako da so napisali skladbo, pesem, naslikali sliko, toda sama nisem čutila, da bi lahko naredila kaj takega. Spoznala sem, da je edino, kar lahko dam, kar bi bila zadostna zahvala, moje življenje, tako da sem »vernim zgled« (1 Tim 4:12), tako da Kristusu dam svoje življenje. To je vse, za kar prosi, in to je vse, kar lahko dam.

vera • družina • pomoč

Pridite v tempelj in terjajte svoje blagoslove

Sporočilo preučite in se o njem ustrezno pogovorite s sestrami, ki jih obiskujete. Zastavite tista vprašanja, ki bodo sestre okrepila in zaradi katerih bo Društvo za pomoč dejavni del vašega življenja.

Sestre, nadvse smo blagoslovljene. Odrešenik je na čelu te Cerkve. Vodijo nas živi preroki. Imamo svete spise. Po svetu imamo tudi veliko svetih templjev, kjer lahko prejmemo potrebne uredbe, ki nam bodo pomagale, da se bomo vrnili k nebeškemu Očetu.

Najprej gremo v tempelj zase. Starešina Robert D. Hales iz zbora dvanajstih apostolov je pojasnil: »Glavni namen templja je, da omogočimo potrebne uredbe za povzdignjenje v celestialno kraljestvo. Tempeljske uredbe nas vodijo k Odrešeniku in nam dajejo blagoslove, ki smo jih deležni zaradi odkupne daritve Jezusa Kristusa. Templji so najboljša univerza znanja, ki jo poznamo, saj nam dajejo znanje in modrost glede stvaritve sveta. Obdaritvena navodila nam dajejo smernice, kako bi morali živeti tukaj na Zemlji. [...] Uredba je sestavljena iz številnih navodil, kako naj bi živeli, in iz zavez, ki jih sklenemo, da bomo živeli pravično, če bomo sledili Odrešeniku.«¹

Toda naše tempeljsko služenje se ne konča tukaj. Predsednik Boyd K. Packer, predsednik zbora dvanajstih apostolov, je učil: »Ko boste opravljali delo kot namestniki za nekoga, ki je za tančico, boste obnovili zaveze, ki ste jih sklenili. V misli se vam bodo še bolj vtisnili

veliki duhovni blagoslovi, ki so povezani z Gospodovo hišo. [...] Blagoslovi, ki jih lahko terjate v svetem templju, so osredotočeni na zaveze in uredbe, ki se tam izvajajo.«²

Pridite v tempelj in nato pridite znova. Sklepanje in izpolnjevanje tempeljskih zavez nas bo obdržalo na poti k največjemu blagoslovu — večnemu življenju.

Barbara Thompson, druga svetovalka generalnega predsedstva v Društvu za pomoč

Iz svetih spisov:

Iz 2:3; 1 Kor 11:11; Raz 7:13–15; NaZ 109

Iz naše zgodovine

Prerok Joseph je pogosto govoril sestram Društva za pomoč na njihovih sestankih. Ko so gradili tempelj Nauvoo, je prerok sestre poučeval glede nauka in jih tako pripravljaj, da bodo s tempeljskimi uredbami prejele še več znanja. Prerok je leta 1842 Mercy Fielding Thompson rekel, da jo bo obdaritev »pripeljala iz teme v čudovito luč.«³

Tempeljske uredbe je pred odhodom iz Nauvooja prejelo približno šest tisoč svetih iz poslednjih dni. Predsednik Brigham Young (1801–1877) je rekel: »Sveti so izrazili veliko željo, da bi prejeli

[tempeljske] uredbe, in mi smo imeli veliko željo, da bi jih izvedli, tako da sem se v templju noč in dan popolnoma predajal Gospodovemu delu, povprečno spal manj kot štiri ure na dan in šel domov le enkrat na teden.«⁴ Moč tempeljskih zavez je svete okrepila, ko so zapustili svoje mesto in tempelj ter se podali na pot v neznano.

Več o tem na www.reliefsociety.lds.org.

OPOMBE

1. Robert D. Hales, *Blessings of the Temple, Liahona*, okt. 2009, str. 14.
2. Boyd K. Packer, *The Holy Temple*, 1980, str. 170, 171.
3. *Gl. Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith*, 2007, str. 414.
4. *Gl. Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young*, 1997, str. 299.

Kaj lahko naredim?

1. O katerih izkušnjah bom govorila, da bom okrepila te, ki jih obiskujem, in jih spodbudila naj »pridejo v tempelj?«
2. Kako lahko sama terjam tempeljske blagoslove?